

Και στο Μανχάταν πνέει το Άγιο Πνεύμα

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή

Του Σπύρου Μπαζίνα

Είναι κοινή παραδοχή ότι τα τελευταία χρόνια σπάνια βλέπουμε ένα κινηματογραφικό έργο, εγχώριο η ξένο, άξιο λόγου (πάει ο «Ηλίας του 16ου», ο «Μπεν Χουρ», ο «Ιβανόης» των καλοκαιρινών κινηματογράφων της νιότης μας). Η κινηματογραφική παραγωγή είναι κατά κανόνα ανάξια λόγου σε ένα κόσμο όπου οι εκπτώσεις χτυπούν πρώτα τις πνευματικές αξίες και διαφημίζεται η βία, τα

κατώτερα ένστικτα και η μαγεία, για να αποβλακωθεί ο κόσμος και να καταναλώνει ο,τι του δώσουν, να κάνει ο,τι του πουν. Όμως, ένα κινηματογραφικό έργο, το οποίο πέρασε σχεδόν απαρατήρητο, και στην πατρίδα μας και στον υπόλοιπο κόσμο, το Γκράν Τορίνο (2008), του Κλίντ Ιστγουντ, αξίζει ιδιαίτερης μνείας. [\(περισσότερα...\)](#)